

گفت‌وگو با روحانی‌ای که زندگی معتادان و آشوبگران را تغییر داد

بازگشت از دل تاریکی

صفحه ۸

چهارشنبه ۱۳ آذر ۱۳۹۱ | ۹۱ جلدی‌لانی‌۴۴ | ۱۱ دسامبر ۲۰۱۲ | سال هفدهم | شماره ۲-۴۲ | صفحه ۸-۱۰ | ۵۰ تومان

تیترب‌های امر وز

هشدار سازمان هواشناسی نسبت به آلودگی شدید هوادر تهران واغلب کلانشهرها طی روزهای آتی: از تردد در فضای باز خودداری کنید

مهمیت حیات

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» از سیاست‌های دولت چهاردهم برای هدایت بانک‌ها به سمت بنگاه‌سازی

ساز ناگوک بانک‌ها

صفحه ۳

«وطن امروز» گزارش می‌دهد صف ۸۵۰ هزار نفری وام ازدواج و فرزندآوری

خودتان می‌دانید و ازدواج‌تان!

صفحه ۳

نمایش بخشی از اقتدار نظامی ایران در نمایشگاه بین‌المللی صنعت هوایی در کیش

توسعه در آسمان

وزیر دفاع: قدرت هوایی

مؤلفه‌های حیاتی در قدرت ملی است

صفحه ۳

لطف بزرگ تحریرالشام به توهم اسرائیل بزرگ

نگاه

رها عبداللهی

چند روزی است کشور سوریه آستان حوادث عجیبی شده که می‌رود کل منطقه را با شرایط غیرقابل پیش‌بینی مواجه کند. چند گروه تروریستی مخالف دولت سوریه که سال‌ها توسط نیروهای مقاومت پس زده شده و در ادلب محاصره بودند، حالا توانسته‌اند ماشین جنگی خود را روشن کرده، بدون زحمت و بدون مقاومت قابل توجه ارتش سوریه به دمشق رسیده و آن را فتح کنند و با ژست انقلابیون پیروز در کاخ ریاست‌جمهوری و مسجد اموی عکس بگیرند و حکومت بر مردم سوریه را از آن خود سازند.

از آن سو به محض سقوط دولت بشار اسد، رژیم صهیونیستی از جنوب غرب سوریه وارد این کشور شده و مناطق وسیعی را به اشغال درآورده و به چند کیلومتری دمشق رسیده، اینکه تقسیم کار بین تروریست‌ها و اسرائیل در کار است یا ماجرا چیز دیگری است، موضوع این یادداشت نیست، اما دیدن سخن از الگوی شومی است که در تک‌تک کشورهای اطراف سوریه، از اردن و عراق گرفته تا بخش‌های کردنشین ترکیه و مصر قابل پیاده شدن است.

حالا نتانیاهو در جلسه دادگاهی که برای رسیدگی به پرونده‌های فسادش تشکیل شده، برای دفاع از خود، از موفقیتش در تغییر چهره خاورمیانه سخن گفته. او به توهم اسرائیل بزرگ و اینکه چنانچه است این رویا را تحقق بخشد اشاره کرده. چیزی که نتانیاهو از آن نام می‌برد، همان نقشه‌ای است که اسرائیل شاهکاز کتاب «تاریخ نیست، تاریخ یهود و سنگینی ۳ هزار ساله» از قول تئودور هرتزل اینگونه شرحش می‌دهد: «رض موعدو بر روی گنستره ۷ کشور واقع شده در حداقل نیل تا فرات، از دشت‌های «تورس» تا کرانه‌های حوزره رود «مراد» واقع در شمال شرقی «ترکیه» در جنوب از خط «عقیبه» تا «بصره» ترسیم شده است، چشم‌پوشی از آن به هیچ وجه ممکن نیست، این یک پیمان است و تا تحقق آن تلاش‌ها ادامه خواهد یافت.»

این نقشه سال‌هاست توسط سردمداران رژیم صهیونیستی و امریکایی‌هایباری خاورمیانه‌پیگیری شده و بارها به شکست و بن‌بست رسیده، یک بار در قالب خاورمیانه جدید جرج بوش که در جنگ ۳۳ روزه و پیروزی حزب‌الله از دست رفت و یک بار پیمان ابراهام دونالد ترامپ که با توافق الاصلی نقش بر آب شد. حالا اما تروریست‌های مسلح که در رسانه‌ها آنان را مخالفان آزادی‌خواه می‌خوانند، فاز مهمی از رویای اسرائیلی را محقق کرده‌اند. پهنه وسیعی از نقشه شرارت‌بار اسرائیل بزرگ، یعنی کشور سوریه الان در چنگ نتانیاهوست!

ادامه در صفحه ۶

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

۱۹۰سال و ۹۰روز گذشت

سرلشکر سلامی در جلسه غیرعلنی مجلس درباره تسلط ایران بر دشمن اطمینان خاطر داد

دستور کار: اسقاط صهیونیست‌ها

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | VOL.171 | NO.42021 | WED.DEC.11.2024 | ISSN:2008-2886

گروه‌های مسلح حاکم بر سوریه چه واکنشی به تجاوزات اخیر رژیم صهیونیستی نشان می‌دهند؟

آزمون جولانی

رژیم صهیونیستی تجهیزات و زیرساخت‌های هوایی، پدافندی و دریایی از تش سوریه را نابود کرد

صفحه ۷

مأموریت ۱۳ساله ایران و رؤیای خام جولانی

لبنان، عراقیتی را در حضور شایسته دید. البته این واضح بود که رفتار خاندان اسد در شیوه حکمرانی و نحوه سیاست‌ورزی داخلی ایشان، مورد نقد و حتی تذکر ایران بود اما این را باید در نظر می‌داشتند که شرایط ناپسامان داخلی این کشور و تنوع خصمانه سلاقی سیاسی آن نیز جایی برای تحقق شرایط دموکراتیک باقی نمی‌گذاشت. به واقع توقع زیادی از بشار در بهبود اقتصاد عمومی با آن همه خسارت تحصیل‌شده از دشمنان خارجی و تروریست‌های مواجه‌گیر معارض نبود. با درک مشکلات تاریخی این کشور برآمده از سایکس – پیکوی انگلیسی – فرانسوی، می‌توان گفت ایران جایگزینی بهتر از خاندان اسد برای حفظ تمامیت ارضی سوریه، تأمین ثبات و امنیت مردم و البته قطع دست آمریکا و اسرائیل از این کشور نمی‌دید آن هم دولتی که تنها حامی ایران تمام دوران دفاع‌مقدس و تأمین‌کننده نخستین موشک‌های ایرانی علیه دیکتاتوری متجاوز صدام بود. دولتی که به‌رغم اعتقاد به سکولاریسم سیاسی، تدین‌علوی‌عام‌الغریب و اندیشه‌چپ‌سوسیالیستی خود، هیچ‌کشت پشت جریان مقاومت را خالی نکرد و تمام تهدیدات آمریکایی، اروپایی و اسرائیلی را را مرز تور و تجاوز و جنگ، به جان خرید اما تا آخرین روز هم، وفاداری خود به ایران و لبنان را نفروخت و خام تعصبات عربی و وعده‌های غربی نشد.

■ **چرا ایران مخالفتی نکرد و سوریه را واگذار کرد؟**
ایران برای انجام هر گونه اقدامی در جهت کمک به اوضاع سوریه، حفظ دولت و رهایی مردم از تجاوز و اشغالگری آماج‌گمی داشت و نمایندگانش هم برای طرح کیفیت این موضوع و طرح‌های موجود به دولت مستقر این کشور فرستاد اما دیگر نه بشار انگیزه‌ای در ادامه و امیدی به آینده برای تداوم خود می‌دید، نه ارتش بی‌چیره و مواجب عزمی برای دفاع داشت و نه مردمی که در گنگنای اقتصادی تحریم‌های امریکایی و خرابی‌های برجام‌نده از جولان تروریست‌های خارجی بودند، تصمیم به ادامه آن شرایط داشتند. بنابراین با پایان درخواست یاری از ایران و بی‌فایده‌گی تداوم حضور برای مردم سوریه، منطقی‌ترین کار، سپردن سرنوشت خودساخته این کشور به اراده جدید مردم بود. سیاست تاریخی ایران، با سیاست آمریکایی‌ها در تعارض جدی است؛ آمریکا عادت به این رفتار دارد که علیه کشورهای معارض با منافع خود، تروریست پرورش دهد و به جان ایشان بیندازد و بعد با طرح ضرورت نجات مردم، بدون ایشان مثل خیانتد و بعد با امریکا در افغانستان به مردم کرد، کذب‌دوستانه رسمی به خاک آن کشور تجاوز کرده و تا هر زمان که صلاح بداند، اشغالگری‌اش را دائمی کند؛ سر آخر نیز با مشکلاتی بیش از گذشته آن را واگذار کرد؛ مثل خیانتی که امریکا در افغانستان به مردم کرد اما مادام که ایران بود، امنیت سرزمینی سوریه تداوم داشت، دولت مستقر بود، حررها در احترام کامل و جان و مال و ناموس مردم در آرامش به سر می‌برد. اینکه سوری‌ها به دلایل گوناگون، بخواهند این بار سرنوشت خود را با ترک‌ها بسلازند یا فرد دیگری را جایگزین دولت کشورشان کنند، تصمیم با خودشان است اما پیش‌بینی ایران با درک واقعیت‌های قومی و مذهبی سوریه و دخالت‌های متجاوزانه طرف‌های عربی، ترکی،

عبری و غربی، این است که این کشور بدون بشار و نیروهای مقاومت، سرنوشتی جز هرج‌ومرج، جنگ داخلی، توسعه‌فقر و ناامنی و در نهایت تجزیه‌سرزمینی نخواهد داشت. مأموریت ایران به پایان رسید تا فصل تازه‌ای از درس‌های تاریخ برسد!

■ **آیا هزینه‌های مادی و انسانی ایران در سوریه هدر رفت؟**

ایران در تمام این مدت حدودا ۱۳ ساله، چندده میلیون دلار هزینه کرد که در مقایسه با هزینه ۷ هزار میلیارد دلاری آمریکا در طرح محاصره ایران و اشغال عراق و افغانستان و تجهیز تروریست‌های منطقه‌ای معارض مقاومت، بسیار ناچیز است. ما ۵۰۰۰ شهید و چندین هزار جانباز مقاومت نیز تقدیم آرامش و امنیت منطقه کردیم. سوال بهتر آن است که این کشور نمی‌دید آن هم دولتی که تنها حامی ایران دومیونوار بعدی برای توسعه و امنیت ملی ایران چقدر بود؟ هزینه سقوط ۱۳ سال پیش بشار، هزینه تکثیر و تجهیز ۱۳ ساله تروریست‌ها در سوریه و عراق، هزینه روی کار آمدن مهره سیاسی مطلوب غرب در سوریه و تبدیل جریان حامی سیاسی – امنیتی در منطقه به اصلی‌ترین مخالف منطقه‌ای، هزینه قطع دست ایران از پروژه‌های عمرانی و اقتصادی و عدم دسترسی ارتباطی ایران به مدیترانه و لبنان چقدر بود؟ هزینه توسعه تهدیدات داعش و تبدیل آن به یک دشمن بی‌قاعده یا اسرائیل دوم که به سوی مرزهای ایران می‌آمد، یا چه می‌زنان خرج جبران می‌شد؟ به معنای بهتر، اگر ۵۰۰۰ شهید مطلق حرم، جان گرنامیاه‌شان را اهدای تشکیل محور مقاومت و حفظ سوریه و حره‌های شریف نمی‌کردند، چندصد هزار ایرانی باید در تهران، اصفهان، تبریز، کرمانشاه، خوزستان و خراسان، در حملات تروریستی این دولت منحوس تروریستی از بین می‌رفتند؟ اگر ایران چندده میلیون دلار از بودجه چند هزارمیلیاردی‌اش را به دفاع از امنیت منطقه‌ای اختصاص نمی‌داد، هزینه ۱۳ سال جنگ مرزی و نفوذ انتحاری‌های شهری به ایران کشیده شده و عقب‌ماندگی از توسعه ۱۳ ساله، تعطیلی دانشگاه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و هنری، نقصان خدمات عمومی و بهداشتی، توقف گردشگری داخلی و جذب سرمایه‌گذاران خارجی و آسیب‌های روانسی و یأس اجتماعی این گروه‌های معارض به زیرساخت‌های عمرانی و دفاعی و سیاسی ایران چقدر بود؟ اصلا می‌شود گفت اگر ایران به امنیت سوریه و جلوگیری از گسترش داعش فکر نمی‌کرد، آیا امروز وجود خارجی داشت؟

ادامه در صفحه ۲

بازگشت همه به‌سوی اوست

همکار گرامی جناب آقای داوود سرخوش

مصیبت وارده را به جنابعالی تسلیت عرض نموده؛ برای آن مرحوم غفران و آمرزش و برای شما و خانواده محترم صبر و اجر از درگاه حضرت احدیت مسألت داریم

وطن امروز

توسعه مقاومت راهبرد اصولی

یادداشت روز

مرتضی عزیزاده

در جریان حوادث غیر معمول که تشخیص حقایق دشوار و تحلیل مسائل پیچیده می‌شود، افکار عمومی در معرض شبهاتی قرار می‌گیرد که برخی فرصت‌طلبان کینه‌توز برای اهداف و مقاصد شخصی و گروهی خود مطرح می‌کنند. حوادثی که از ۷ اکتبر تا امروز به صورت دومینووار در منطقه رقم خورد، فرصت خوبی برای مخالفان جمهوری اسلامی بود تا با تردیدافکنی در سیاست‌های منطقه‌ای ایران سرمایه‌اجتماعی کشور را آماج حملات خود قرار دهند. در همین مدت کوتاه از زمان اشغال سوریه مطالب متعددی در این جهت منتشر شد که لب و اساس آن را می‌توان در چند پرسش خلاصه کرد: آیا سیاست مقاومت در منطقه شکست خورد؟ آیا ورود ایران به جنگ با تروریست‌ها در عراق و سوریه اشتباه بود؟ آیا جنگ با داعش تحمیل هزینه به مردم بود؟

تحلیل‌گران بی‌مایه برای اینکه مقاومت را شکست‌خوره نشان دهند، افکار عمومی را به حوادث اخیر سوریه ارجاع می‌دهند، در حالی که پدیده مقاومت را با پیروزی یا شکست یک دولت نمی‌توان سنجد. مقاومت نیز مانند بسیاری از پدیده‌ها فراز و نشیب داشته و قضاوت درباره آن با ارزیابی دقیق شکست‌ها و پیروزی‌ها در کنار هم ممکن است. نگاهی به دستاوردهای مقاومت نشان می‌دهد آنچه شکست خورده است نه مقاومت، بلکه محاسبات برخی تحلیل‌گران است. تفصیل این بحث موضوع یادداشت حاضر نیست اما در حالی که در یک دهه گذشته بحث از مقاومت نقل محافل دشمنان بوده و همواره به قدرت آن ادعان شده است، به نظر می‌رسد بحث از شکست آن در میان برخی شبه‌تحلیل‌گران، نحوی از مکانیسم دفاعی است. از طرفی پیروزی و شکست سطوح مختلف دارد و شکست‌های تاکتیکی در جنگ را نباید و نمی‌توان شکست مطلق تلقی کرد و از این جهت القای سقوط دولت سوریه به عنوان شکست مطلق مقاومت مغالطه فرصت‌طلبان است.

درباره دلایل ورود ایران به جنگ با داعش و تروریسم منطقه‌ای نیز خوب است که امریکوفیل‌ها و هواداران مذاکره و سازش به سیاست‌های دولت‌های مورد علاقه خود بنگرند. هزینه‌های صدها میلیارد دلاری آمریکا و اروپا هزاران کیلومتر دورتر از مرزهای خود در سرزمین‌های اشغالی نشان می‌دهد تشکیل جبهه مقاومت و جنگ با غده سرطانی منطقه کیلومترها دورتر از مرزهای رسمی کشور نه‌تنها صدق تحمیل هزینه بر مردم نیست، بلکه یک سیاست بین‌المللی و راهبرد امنیت ملی مرسوم و متداول در جهان است. هزینه‌های سرسام‌آور انگلیس، فرانسه، آلمان و به طور کلی اتحادیه اروپا در جنگ اوکراین، حضور آمریکا در عراق، افغانستان، سوریه و مصادیق متعدد حضور دولت‌های غربی در اقصی نقاط جهان و تشکیل پیمان‌های متعدد نظامی حاکی از این است که قائلین به تحمیل هزینه محور مقاومت با تصویری کلاسیک از علوم سیاسی و نظامی دارند یا با وجود ادعان به صحت این موضوع به دنبال فریب افکار عمومی هستند. از طرفی بحث از دخالت ایران در امور داخلی سوریه در حالی که دانش یک تهدید بالفعل منطقه‌ای نبود و در برهه‌هایی تمام خاک سوریه و بخش عمده‌ای از خاک عراق را اشغال و در درون خاک آن نیز چند عملیات موفق و ناموفق را اجرا کرده بود، آنچنان ساده‌انگانه و کودکانه است که از طرح آن حسن‌نیت دریافت نمی‌شود.

علاوه بر این ورود ایران به جنگ با داعش در قالب دفاع از حرم اهل‌بیت علاوه بر اینکه خطر بالفعل تروریست‌های داعش را از ایران و غرب آسیا دفع کرد، با تقویت و توسعه جبهه مقاومت اسلامی توطئه عادی‌سازی روابط برخی دولت‌های منطقه با رژیم اسرائیل را نیز خنثی کرد. رژیم صهیونیستی به عنوان بزرگ‌ترین خطر منطقه هرگز میل خود به توسعه اراضی و نزدیک شدن به مرزهای ایران را پنهان نکرده و بر کسبی پوشیده نیست که از زمان توسعه محور مقاومت مواضع او در داخل سرزمین‌های اشغالی تضعیف و دست او در اشغال اراضی در جنوب سوریه و عادی‌سازی روابط با اعراب کوتاه شده است. روشن است که دفع خطر دشمنان اعم از تروریست‌های سلفی یا صهیونیست در خارج از خاک کشور و ایجاد یک نیروی بازدارنده منطقه‌ای علیه مواضع آنها نه‌تنها هزینه‌تراشی نیست، بلکه یک دستاورد بزرگ در امنیت ملی و پیشگیری از هزینه‌های جبران‌ناپذیر بعدی است که حاکی از قدرت دفاعی و بازدارندگی یک کشور است. البته برای شبه‌تحلیل‌گران و تحقیرطلبان قدرت دفاعی و امنیتی و سیاسی خصوصیتی مثبت نیست؛ چه مانع مذاکره و سازش می‌شود و از این جهت مخالفت آنها با گفت‌وآم و جریان مقاومت عجیب نیست. پارسی می‌گذرد و در این مسیر هر مانعی را باید تضعیف و تحقیر کرد تا نیل به مقصود آسان شود.

